

රන් මාලය - ලක්ෂ්මන් හේරත්

සතිඅග අරුණ පුවත්පතේ පළවූ කෙටිකතාවක් පාඨකයන්ගේ කියවීමේ පහසුව
උදෙසා pdf ලෙස සකසන ලද්දේ sinhalaebbooks.com විසිනි.

නිල් අහසේ ඉරක් ඇන්දාසේ කුරුල්ලන් රැනක් ඉහිල ගියේය. තැන තැන ඉහිරුණ සුදු පුලුන් කැටිති වන් වලාවන්වල තැවරී තිබූ ඉර එළියේ වූයේ රිදී පාටකි. ධනුෂ්ක දැන් ළමැදේ බැඳගෙනම අහසින් පහළට නෙත් හැරෙව්වේය. ජීවිතේ බරක් නැති කාලයේ නම් බිම සිට මේ නිල් අහස පුරා කීවරක් පියාසලා එන්නට ඇත්දැයි ඔහුට සිතුවේය. එන්න එන්නම ජීවිතේ ප්‍රශ්න වැඩිවෙයි. විවාහයෙන් පසු ජීවිතයේ නිදහස අහිමි වී ගිය බවක් දැනුණේ මේ මොහොතේ පමණක් නොවේ. ඔහු අඩි දහයක් දොළහක් එහාට මෙහාට ඇවිද්දේය.

“ධනුෂ්ක... එන්ඩ තේ ලැස්තියි...”

සඳමාලි කුස්සියේ සිටම ධනුෂ්කට අඬගැසුවාය. එය ඉරිදා දිනයක් වූ බැවින් ඔවුහු දෙදෙනාම නිවසේ ගත කරමින් සිටියහ. සඳමාලි පාසල් ගුරුවරියක් වශයෙන් සේවයේ යෙදී සිටියාය. ධනුෂ්ක එම ප්‍රදේශයේම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ ලිපිකරුවකු වශයෙන් සේවය කළේය. දෙදෙනා විවාහ වී දැනට වසර දෙකක් පමණ ගත වී ඇත ද ඔවුන්ට දරුවන් නොවීය .

දෙදෙනාම එකම ප්‍රදේශයේ පාසලේ සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ සේවය කරන බැවින් එම ප්‍රදේශයේම කුඩා නිවසක් කුලියට ගෙන එහි ජීවත් වූහ.

"බලන්ඩ ධනුෂ්ක... මේ මාසේ ලයිට් බිල, චතුර බිල, ගෙවල් කුලිය සේරම එකට ගෙවන්ඩ ඇවිත් . ඒ මදිවට ටී. ටී. බිලත් ගෙවන්ඩ තියෙනවා. මේ සේරම දේවල් මගේම කර පිට. ඔයා පොඩ්ඩක් හිතන්නෙ නෑනේ මේ බිලක් දෙකක් ගෙවලා මට උදව් වෙන්න..."

හැමදාමත් කියන්නම් කියා සිත තබාගෙන සිටි කාරණාව තේ පානය අතරතුර සඳමාලි කියා දැමීමේ ඇත්තටම අතේ සතේ නොවූ විත්ත පීඩාව දරාගන්නට නොහැකිවය. ඔහුගේ වැටුපෙන් කොටසක් ගෙදර වියදමට ලැබුණේ විවාහ වූ මුල් කාලයේ පමණි.

ඉන් පසු ටික ටික ගෙදර වියදමට දෙන මුදල් ඔහු නවතා දැමුවේය. ගෙදර කෑමට බීමට අවශ්‍ය බඩු නම් නොකඩවා ඔහු ගෙනැවිත් දැමුවේය. ධනුෂ්කගේ වැටුපේ ඉතිරි මුදල්වලට වන්නේ මොනවාදැයි සඳමාලි සොයන්නට ගත්තේ ඉන්පසුවය. රැකියාවෙන් ලැබෙන වැටුපෙන් බාගයකටත් වඩා රේස් තුණ්ඩු දැමීමටත්, මිතුරන් සමග මත්පැන් සාද පැවැත්වීමටත් වියහියදම් කිරීමට ඔහු විවාහයට පෙර සිටම පුරුදු වී සිටි අයෙක් බව ඇය දැන ගත්තේ එවිටය.

ඒ වෙනුවෙන් ඉතුරුවන වැටුප මදිවූ කල ඔහු පොලියට ණය මුදල් ගැනීමද ඇතැම් විට සිදු කළේ ය. මේ සියල්ල සඳමාලි දැනගන්නා විට ඇය හොඳටම පමාවීය. එයින් ඔහු මුදවාගන්නට සඳමාලි නොකළ දෙයක් නොවීය. ඒත්

සියල්ල ගහට කැපු ඉති සේය. ඒ සියල්ල අමතක කර දැමුවද, අගහිඟකම් එද්දී
හිතයට ඇති කෝපය හා කලකිරීම දියයට ලූ රබර් බෝලයක් සේ උඩ
මතුවෙයි.

"ඔයාගේ ඔය රේස් දැමීලේයි, පාටි දැමීලේයි නවත්තවලා දානකම් අපිට
වගතුවක් වෙන්තෙ නෑ කවදාවත්"

සදමාලී පටන් ගත් කතාවට ඔහු පුරුදු නිහඬතාවයම දැක්වූ නිසා ඇගේ හිතට
නොමනාපයක් ගලා ආවේය. ඒ නිසා ඇගේ හඬත් උස් වුණේය. ඒ උස් හඬට
ඔහුගේ බාගෙට පියව තිබූ ඇස් ඇරුණේය. කෝප්පයේ ඉතිරිව තිබූ අන්තිම
තේ උගුරත් කටට ගෙන සද්දෙන්ම ඔහු ගිල දමා සදමාලී දෙස බැලුවේය.

"ඇයි"

ඔහොම අසාධාරණ කතා කියන්නේ.?මම ගිය සුමානේ හාල්, පරිප්පු, සීනි
එහෙම ගෙනාවනේ."

"එතකොට මේ සුමානෙ ගෙනාවෙ කවුද..., ඔයා නොගෙනාව හින්දා ම.
ගෙනාවා"

ඇය කීවේ ඔහු දෙස නොබලමිනි. විවාහ වූ අලුත්පවුල් ගෙවන සතුටින් පිරි
ජීවිතය අහිමිවූයේ මේ බීමත්කමට බැව් දන්නා සදමාලී හැම තත්පරයකම
ඔහුගේ බීමට වෛර කළාය.

"තරුණ කාලේ මටත් ඉතින් පොඩි විනෝදයකුත් එපායැ. අපි කොයි තරම් ඉඳිපි ද කොයි වෙලේ යයි ද දන්නවද? මේ ජීවිතේ තියෙන්නෙ මිනිස්සුන්ට විඳවන්න නෙවෙයි, විඳින්නනේ ..."

"ඔයා ඔය විදියට ජීවිතේ විඳිනකොට මට සිද්ධ වෙන්නේ ජීවිතය විඳවන්නයි.දැන් බලන්නකෝ අපිට දරුවෙක් ඉන්න කාලෙකදී මෙහෙම ගියොත් අපි ලොකු අමාරුවක තමයි වැටෙන්නේ. දරු පැටියෙක්වත් හදාගන්න උවමනාවක් නැත්තෙන් ඔයාගේ ඔය ජීවිතේ විඳිල්ල හින්දා තමයි.."

සදමාලී හිත ඇතුලින් ලතවෙන අනෙක් කාරණාව ද එළියට දැම්මාය. ඇ හැම විටකම සිතන්නේ දරු පැටියෙක් සිටින්නේ නම් ධනුෂ්කගේ මේ ගතිගුණ බොහෝ දුරට අඩු කරගත හැකිවෙයි කියාය. ඒත් දරුවෙක් හදන්නට ඔහුගේ කිසිම උනන්දුවක් නැත. එය ඔහුට ගණනක් නොවුවත් ඇයට මහා මදි පුංචි කමක් ලෙස හැඟෙන අවස්ථා බොහෝය.

"දරුවො ඉන්න කාලයක් ආපුහම මම ඒ විදිහට ඉන්නම්කෝ. ඔයා බය නැතිව ඉන්නකෝ..."

ධනුෂ්ක ඇ කී කතාවේ යටි අදහස තේරුම් ගියද නොතේරුණා සේ කීවේය.

"අපේ ඉස්කෝලේ ටීචර් කෙනෙක් ළහදී කසාද බදිනවා. එයාගේ වෙඩින් එක තව සුමාන දෙකකින් තියෙනවා. මං ඒකට යන්න ඕන ධනුෂ්ක."

එම විවාහ උත්සවයට සහභාගිවීම සඳහා අලුතින් සාරියක් සහ හැටියක් සුදානම් කරගත යුතු බවත්, විවාහ උත්සවයේදී ත්‍යාගයක් වශයෙන් දීමට මුදලක් අවශ්‍ය බවත් ඇය ධනුෂ්කට කීවේ ඔහුගෙන් ඊට උදව් අවශ්‍ය බව අඟවමිනි.

"ඔයාට සාරියක් හැටියක් ගන්න අවශ්‍ය ගාණක් මම දෙන්නම්. මම අපේ ඔපිස් එකේ යාළුවෙක්ගෙන් ණයට සල්ලි වගයක් ඉල්ලලා තියෙනවා. හෙට ඒක ලැබෙයි. ඒක මං ඔයාට දෙන්නම්. එතකොට ප්‍රශ්නය ඉවරයිනෙ ළමයෝ..."

ධනුෂ්ක සඳමාලිගේ උරහිසට තට්ටු කළේ ඒ කතාව නවතා දමන්නටය. මතක ඇති කාලෙකින් ඔවුන් දෙන්නා එක්ව විවාහා මංගල්‍යයකට ගියේ නැත. දෙන්නාටම එන ලෙසට සඳමාලිගේ මිතුරියන් විවාහ උත්සව සඳහා ඇරඹුම් කළත් දැන් නම් සඳමාලි ඒවාට සහභාගි වන්නේ තනිවමය. ධනුෂ්කගේ බිමත් කම එසේ ගිය එක් අවස්ථාවක ඇ ලැප්ටොප් පත් කළ නිසා එදා පටන් ඇය ඇගේ මිතුරු මිතුරියන්ගේ මංගල අවස්ථාවන්ට සහභාගි වූයේ තනිවමය.

" වෙඩින් එකට යනකොට රත්තරන් මාලයක් ඕන. කොහෙද ඉතින් මගේ තිබුණු රත්තරන් වේන් එක ඔයා පසුගිය කාලේ උකස් තියලා ඒක බංකුවටම සින්න වුණානේ..."

එක ප්‍රශ්නයකට විසඳුම එද්දී ඇයට තවත් ප්‍රශ්නයක් මතක් වුණේය.

" ගිය දේ ගියානේ... ඔයාට බැරිද එහා ගෙදර මිසිස් සිරිවර්ධනගෙන් රත්තරන් මාලයක් ඉල්ලගන්න....?"

ධනුෂ්ක ඇසුවේ සිරිවර්ධන මහත්මියව සඳමාලි ළඟින් ඇසුරු කරන නිසාය. අල්ලපු ගෙදර සිටින සිරිවර්ධන මහත්මියගෙන් මාලයක් ඉල්ලාගෙන විවාහ උත්සවයට සහභාගි වීමට සඳමාලි ද සිතුවාය. මින් පෙර ඇගෙන් එවන් උදව් ඉල්ලා නැතත් විවාහ උත්සවයට පෙර දිනයේ සඳමාලි අල්ලපු ගෙදර සිරිවර්ධන මහත්මියගේ නිවසට ගොස් ඇයගෙන් රත්‍රන් මාලයක් ඉල්ලා ගත්තාය. එය පවුම් දෙකකට වඩා බරැති අලංකාර රන් මාලයක් බව සඳමාලිට හැඟුණි. ගෙදර ගෙන ආ මාලය ධනුෂ්ක ද අතගා බලා කිව්වේ එය ඉතා අගනා රන් මාලයක් බවය.

"වෙඩින් හෝල් එකට ඔයාව මම බයික් එකේ එක්ක යන්නම්කෝ... වෙඩින් එක ඉවරවෙලා ඔයාට ආපහු එන්න ඕන වෙලාවට මට කෝල් කරන්න. එතකොට මම ආපහු එහාට එන්නම්."

ධනුෂ්ක සඳමාලිගේ ප්‍රවාහන ප්‍රශ්නය ද විසඳුවේය. විවාහ උත්සවය දිනයේ සඳමාලි මනා ලෙස හැඩ වැඩ වී රන් මාලයද පැලඳගෙන ධනුෂ්කගේ යතුරුපැදියෙන් ඔහු සමග උත්සවය පැවැති හෝටලය වෙත ගියාය.

අලංකාර ඇඳුම් ආයිත්තම්වලින් සැරසී මනා ලෙස හැඩවැඩ වී පැමිණ සිටි කාන්තාවන් සහ ටයි කෝට් ඇඳි පිරිමින් උත්සව ශාලාවේ අසුන්ගෙන සිටි අතර, සංගීත නාදය ශාලාව පුරා පැතිරෙමින් තිබුණි. පෝරුවේ වාරිත්‍ර අවසන් වී ඇති බැවින් මනාල යුවළ ඔවුන්ට නියමිත සෝපාවේ අසුන්ගෙන සිටිනු දක්නට ලැබිණ.

තම පාසලේ ගුරුවරියක් අසුන්ගෙන සිටි ස්ථානයට ගොස් ඒ අසල ඇති අසුනක සඳමාලි වාඩි වූ අතර දෙදෙනා සතුටු සාම්චියේ යෙදෙන්නට වූහ.

“සඳමාලි, ඔයාගේ මාලෙ නම් හරිම අපූරුයි අනේ. කීයක් විතර වුණාද ඕකට?”

ඇගේ මිතුරිය මොහොතකින් සඳමාලි කරබැඳි රන් මාලය දෙස බලා කීවාය.

“ මේක ඒ කාලේ ගත්ත එකක් අනේ. ඒ දවස්වල මම මේක ගත්තේ ලක්ෂෙකට. ඒකාලෙ පවුම පනහක් වගේ. දැන් නම් ඊට වැඩිය හුහක් වටිනවා....”

සඳමාලි ඉක්මනටනම බොරුවක් ගොතා කීවාය.

"අපරාදේ ඒ කාලේ තව බඩු ටිකක් අරන් දාන්න තිබ්බේ. අද බලන්නකො රත්තරන් වල ගණන්. හැබැයි දැන් මේ මාලෙ නම් ටිකක් අවපාට ගහලා වගේ නේද? ඕක රත්තරන් වතුරේ දාලා ගත්තොත් තවත් ලස්සන වෙයි."

මිතුරිය ඇ කර බැඳි මාලය අල්ලමින් කියා සිටියාය. මිතුරිය පැවසූ දෙය ගැන විමසිලිමත් වූ සඳමාලිටත් එවර එවන් දෙයක් දැනුණි. ඒ නිසා මාලය ආපසු සිරිවර්ධන මහත්මියට භාර දීමට පෙර රත්තරන් වතුරේ දැමීමට කටයුතු කළ යුතු බව ඇය සිතුවාය.

දිවා හෝජනයෙන් පසුව සඳමාලි ධනුෂ්කව හෝටලේ බීමට ගෙන්වා ගත්තාය. තැගිහෝග දීම හා සුබ පැතුම් සිදුකරන අතරතුර සඳමාලි මනාල යුවළගෙන් සමුගෙන හෝටලය ඉදිරිපිටට පැමිණ සිටි ධනුෂ්ක සමග ආපසු නිවස බලා පැමිණියාය.

"කොහොමද වෙඩින් එක?"

ධනුෂ්ක විමසුවේ ඇත්තටමය.

"ජෝඩුව නම් හොඳට ගැළපෙනවා. කෑම බීම එහෙමත් හරිම හොඳට තිබුණා. මෙන්න මට ලැබුණු වෙඩින් කේක් එක ඔයාට ගෙනාව..."

"එහෙනම් බොන්නත් හොඳට තියෙන්න ඇති. මේ වගේ තැනක වෙඩිමක් ගන්න කොට ඉතින් කොහොමත් බීම දෙන්න එපැයි.."

ධනුෂ්ක කීවේ අත්දැකීමෙනි. සදමාලි ඊට උත්තරයක් නොදුන්නේ ඇ
එවැන්නක් නොදුටු නිසාය. ගෙදර පැමිණ ඇඳුම් මාරුකරගත් සදමාලි
සිරිවර්ධන මහත්මියගේ රන් මාලය කුඩා කවරයක දමා ධනුෂ්ක අතට
දුන්නාය.

එය ආපසු ඇයට දීමට පෙර රත්න වතුරේ දමා ගෙන එන ලෙස කියමිනි.
තමාගේ හිතවත් රත්කරුවකු වන රත්නසිරි යන අයට එය ලබාදී රත්තරන්
වතුරේ දමා ගෙන ඒමට හැකි බව පවසමින් ධනුෂ්ක මාලය භාර ගත්තේය.

ඒ රාජකාරිය පසුදාට කල් තැබූ ඔහු පසු දින රන් මාලයද රැගෙන රත්නසිරි
නමැති රත්කරු හමුවීම සඳහා නගරයට ගියේය.

ඒ මොහොතේ ඔහුගේ ගිනේ යම්කිසි අදහසක් පැලපදියම් වෙන්නට ගත්තේය.
මේ රන් මාලයට සමාන ලෙසින් ‘ඉම්ටේෂන්’ මාලයක් සාදාගතහොත් එය
සිරිවර්ධන මහත්මියට දිය හැක. එවිට නියම රන් මාලය උකස්කර ලොකු
මුදලක් තමාට ලබාගත හැකි බවත් ඔහු කල්පනා කරන්නට විය.

“රත්නසිරි මහත්තයා... මම පොඩි වැඩක් කරගන්නයි ආවේ. මට මෙන්න මේ
මාලය වගේම පෙනෙන විදියට තව ඉම්ටේෂන් මාලයක් හදාගන්ඩ ඕනෑ. මේ

මාලයේ තියෙන ඩිසයින් එක වගේ මේකෙ බරටම ඉමිටේෂන් මාලයක් හදලා දෙන්නි. මේ රත්තරන් මාලයත් රත්තරන් වතුරේ දාලා දෙන්නි.."

රත්තරු හමු වූ ධනුෂ්ක පැවසුවේය. ඔහු ධනුෂ්කට විශ්වාසවන්ත වැඩ කරුවෙකු විය.

"ඒ මොකටද මහත්තයා මේ වගේ තව එකක්?"

රත්තර් ඇසුවේ කුතුහලය පිරි ඇස්වලිනි.

"මේකයි කාරණේ.. අපේ නෝනා මේ රත්තරන් වෙන් එක දවස ගානේ ඉස්කෝලේ දාගෙන යන එක හයානකයි. මේ කාලේ හැම තැනකම රත්තරන් වෙන් කඩාගෙන යන එවුන් වැඩිවෙලා නිසා නියම මාලේ ගෙදර ප්‍රවේසමට තියලා ඉමිටේෂන් මාලයක් එදිනෙදා පාවිච්චි කළාම වැඩේ ඉවරයි...."

ධනුෂ්ක ඔහුට විශ්වාස කළහැකි කතාවක් පැවසුවේය.

"හොඳයි... මේ පෙනුමටම මේ බරටමනේ මහත්තයාට ඕනෑ. දවස් දෙකකින් මම හදලා දෙන්නම්. ගාන රුපියල් හාරදාහක් විතර වෙයි."

ඊට එකඟ වූ ධනුෂ්ක ආපසු නිවස බලා පිටත්ව ගියේ, තමා දැනට ණය වී ඇති රුපියල් ලක්ෂයක් පමණ වන මුදලද පියවාගෙන, හොඳ රේස් තුණ්ඩුවක්

දැමීමට සහ හොඳ මත්පැන් පාටියක් දෙකක් දැමීමටත් මෙය හොඳ
උප්පරවැටියක් බව සිතමිනි. නිවස කරා ගිය ඔහු සඳමාලි අමතා කියා සිටියේ
රත්නසිරිට පසු දින ගමන් බිමන් කීපයක් ඇති නිසා දින දෙකකට පසු මාලය
රත්තරන් වතුරේ දමා දෙන බව ඔහුට දන්වා සිටි බවයි.

"වතුරේ දැමීමාම මාලේ හොඳ ලස්සනට තියෙයි. මිසිස් සිරිවර්ධන මට මාලේ
දීලා කරපු උදව්වට ඒ වගේ දෙයක් කරලාම ඒක ආපසු දෙන එක කොච්චර
හොඳද?"

සඳමාලි ධනුෂ්ක සමග කීවාය.

දින දෙකකට පසුව ධනුෂ්ක රත්තරු වෙත ගියේය. ඔහු නියම රන් මාලයට
සමාන වූ මෝස්තරයෙන් හා බරින් යුතුව ඉම්ටේෂන් මාලය නිර්මාණය කර
තිබෙනු දුටු ධනුෂ්ක බොහෝ සේ සතුටට පත් විය.

"මෙන්ත මේක තමයි ඔර්ජිනල් වෙන් එක. මේක තමයි ඉම්ටේෂන් මාලය."

රත්තරු මාල දෙක වෙන වෙනම පෙන්වමින් ඒවා 'ටිෂු' කඩදාසියක ඔතා කුඩා
සිලි කවරයකට දමා ධනුෂ්කට භාර දුන්නේය.

නියමිත මුදල රත්නසිරිට ගෙවූ ධනුෂ්ක අසල පිහිටි තේ කඩයකට ගොඩ වී
අසුන් ගෙන තේ එකක් ඇණවුම් කළේ ය. ඒ අතරතුර ඔහුගේ කල්පනාවට

ආවේ නියම මාලය බැංකුවට උකස් කොට රුපියල් ලක්ෂ දෙකක් ලබා ගැනීමටත්, ඉමිටේෂන් මාලය සඳමාලිට ලබා දුන් පසු ඇය විසින් එය සිරිවර්ධන මහත්මියට ආපසු භාර දෙනු ඇති බවත්ය.

"මේකට ලක්ෂ දෙකක් ගත්තාම, මම දැනට ණයවෙලා තියෙන රුපියල් ලක්ෂයක විතර මුදල ගෙවලා දාන්ඩ පුළුවනි. හොඳ රේස් විට එකකුත් දාන්ඩ ඕනේ බැංකුවෙන් සල්ලි ගත්තාම පොඩි පාටියක් දාන්ඩත් පුළුවනි."

ඔහු කල්පනා කරන්නට විය. සඳමාලි පාසල අවසන් වූ පසු නිවසට පැමිණි අතර ධනුෂ්ක තමන් විසින් තෝරා ගනු ලැබූ ඉමිටේෂන් මාලය නියම මාලය වෙනුවට ඇයට ලබා දුන්නේය.

එදින හවස්වරුවේ සඳමාලි එම මාලයද රැගෙන සිරිවර්ධන මහත්මියගේ නිවසට ගොස් ඇයට එය ලබා දුන්නාය.

"අනේ... දැන් මාලය හරිම පෙනුමයි. ඔයා ඒක වතුරේ දාලා නේද ගෙනාවේ. බොහොම ස්තුතියි සඳමාලි."

ඇය පැවසුවාය.

"අනේ මිසිස් සිරිවර්ධන, මට මාලේ දීලා ඔයා කරපු උදව්ව කොයිතරම් දෙයක්ද?"

සදමාලිද පැවසුවාය.

එම මාලය සිරිවර්ධන මහත්මියට භාර දී සදමාලි ආපසු ආවාය.

"මිසිස් සිරිවර්ධන මොකද කිව්වේ?"

ඇය මාලය දැක බෙහෙවින් සතුටු වූ බවත්, තමාට බොහෝ ස්තූති කොට එය භාරගත් බවත් සදමාලි පැවසූ අතර තමාගේ උප්පරවැට්ටිය සාර්ථක වූ බව සිතමින් ධනුෂ්ක මහත් සේ සතුටට පත් විය.

පසුදින කාර්යාලයට ගිය ධනුෂ්ක එක් දිනක නිවාඩුවක් ලබාගෙන නගරයේ පිහිටි රාජ්‍ය බැංකු ශාඛාව වෙත යාමට පිටත් විය. එසේ යන අතරතුරදී ඔහු තම මිතුරකට දුරකථන ඇමතුමක් ගත්තේය.

"හලෝ මව්. දිනේෂ්... අද දවල් දොළහට විතර ටවුන් ක්ලබ් එකට වරෙන්. අපි දෙන්නා පොඩ් ජොලියක් දාමු."

ඔහු පැවසුවේය.

"ඇයි මව... අද උඹට විටි එක්කවත් වැඩ කළාද? හරි... හරි... මම දොළහ වෙනකොට ටවුන් ක්ලබ් එකේ ඇති. තැන්කේස් මව..."

මිතුරා පැවසීය.

ඉන්පසු ධනුෂ්ක, මාලය කවරයේ දමාගෙන නගරයේ පිහිටි රාජ්‍ය බැංකුව වෙත ගොස් මැනේජර් මහතාගේ කාමරයට ඇතුළු විය. ඔහු මාලය සමග හැඳුනුම්පත ඉදිරිපත් කරමින්, තමාට එය උකස්කොට රුපියල් ලක්ෂ දෙකක මුදලක් ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය බව පැවසීය.

ඔහුට අසුන් ගැනීමට සැලසූ බැංකු මැනේජර් මහතා මාලය අතටගෙන පරීක්ෂා කොට කුඩා තරාදියට දමා බර මැන බැලීය. ඉන්පසුව එය රත්‍රන් බවට තහවුරු කර ගැනීමට නියමිත උපකරණයට යොදමින් කටයුතු කළේය.

"මහත්තයා ටිකක් වාඩිවෙලා ඉන්න. මම ටිකකට එළියට ගිහින් එන්නම්."

බැංකු මැනේජර් මහතා සිය කාමරයෙන් පිටතට ගොස් එහි වූ දුරකථනයකින් ඇමතුමක් ලබා ගනු ලබන බව දක්නට ලැබිණි.

ඒ අතරතුර කාලයේදී ධනුෂ්ක තම උප්පරවැට්ටිය ගැන මෙතෙහි කරමින් පසු විය. රුපියල් ලක්ෂ දෙකක් ලබා ගත් පසු ටවුන් ක්ලබ් සමාජ ශාලාවට ගොස්

තම මිතුරා සමග මත්පැන් සාදය පවත්වන සැටින්, රේස් තුණ්ඩුවක් දැමීම ගැනත් සිතමින් මහත් වූ උද්‍යෝගයකින් පසු විය.

විනාඩි දහයක් පමණ ගත වූ පසුව, පොලිස් නිලධාරීන් දෙදෙනෙකු බැංකු කළමනාකාර මහතාගේ කාමරයට ඇතුළු විය.

"මම කෝල් කෙරුවේ මේ මහත්තයා ගැනයි. මේ රන් ආලේප කරපු ව්‍යාජ මාලයක්. උකස් කරලා බැංකුවට වංචා කරන්න තමයි මෙයා උත්සාහ කෙරුවේ..."

බැංකු කළමනාකරු කීවේය.

"ඇත්තද? එහෙනම් වංචා කිරීමට තැන් කිරීමේ වේදනාව මත මහත්තයාව අත්අඩංගුවට ගත්ත අපිට සිදුවෙනවා. දැන් යමු පොලිසියට. මැනේජර් මහත්තයන් පොලිසියට ඇවිත් පැමිණිල්ලක් සටහන් කරන්න."

එක් පොලිස් නිලධාරියකු කීවේය.

"මම මගේ වාහනයෙන් පොලිසියට එන්නම්."

බැංකු නිලධාරී මහතා කියා සිටි අතර පොලිස් නිලධාරීන් විසින් ධනුෂ්කව පොලිස් ජීප් රථයට නංවා ගත්තේය.